

Varga Pál emlékezetére (1927 – 1981)

1981. június 20-án, váratlanul elhunyt Varga Pál a magyar élelmiszeripar egyik kimagasló egyénisége.

Munkáscsaládból származott: küzdelmes ifjúkorát segéd munkásként kezdte, majd 1944-ben munkaszolgálatosként vonultatták be. Több mint két évet fogságban töltött, ahol tagja lett az antifasiszta szövetségnek. Hazatérte után továbbra is segéd munkásként dolgozott a WM. Konzervgyárban, de emellett folytatta tanulmányait a dolgozók esti gimnáziumában és leérettségizett.

Mint munkáskáder 1949-ben a Konzervipari Központba került. Időközben, munkájával párhuzamosan a Közgazdasági Egyetemen továbbképezte magát és 1953-ban eredményesen tette le az államvizsgát.

Az ötvenes években tervelőadóként dolgozott a Könnyűipari Minisztériumban először az Élelmezési, ezt követően az Élelmiszeripari Minisztériumban tevékenykedett tervosztályvezetőként.

1961-ben áthelyezték a Magyar Országos Söripari Vállalathoz vezérigazgatói munkakörbe. Az országos vállalat megszüntetése után 1971. január 1-től a Söripari Vállalatok trösztje vezérigazgatója lett. Söripari működése alatt az iparág alapvető, jelentős fejlődésen ment keresztül. A meglévő előregedett gyárak kapacitásbővítő rekonstrukcióján túlmenően felépült és sikeresen üzemel Európa egyik legmodernebb sörgyára a Borsodi Sör és Malátagyár. Az üdítőital és ásványvíz termelés beindítása a söriparban szintén nevéhez fűződik. Új, fiatal egészséges szellemű söripari szakembergárdát nevelt fel. Életművét, a söripar fejlesztését, tanítása alapján tovább kell folytatni.

1976-ban a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium újonnan létrehozott Élelmiszeripari Főosztályának vezetőjévé nevezték ki. E feladatok ellátása mellett 1980-ban a Szekszárdi Húskombinát miniszteri biztosaként eredményesen irányította a nagyberuházás munkálatait.

1981. január 1-től haláláig a Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat vezérigazgatói teendőit látta el. Széles látókörrel, hamar felismerte a vállalat legfontosabb gondjait és nagy lelkesedéssel, fáradhatatlan tenniakarással kezdte meg azok megoldását. Irányítása alatt készült el a vállalat VI. ötéves terve, az ötnapos munkahét bevezetése feltételeinek megteremtése, és a margarin gyártás rekonstrukciós tervének kimunkálása.

Jól felkészült, nagy tudású, széles látókörű elméleti, és gyakorlati ismereteit állandóan gyarapító közgazdász szakember volt. Közgazdasági ismeretei korszerűek voltak, a népgazdaság és az élelmiszeripari szakágazatok közötti összefüggéseket, a változó feltételeket és hatásait gyorsan felismerte.

Nagy munkabírási vezetőnek ismertük, sokat vállalt magára, erőssége volt az operativitás. Vezetési módszerét a határozottság, a kezdeményezés jellemezte. Pályafutása alatt nagyon sokat tett nemcsak a söripar, hanem az egész élelmiszeripar fejlesztése érdekében is. Munkásságát több kormány és miniszteri kiténtetés fémjelzi.

Nehéz szívvel búcsúzunk. Emlékét megőrizzük. Munkaszeretetét, emberségét, a jövőben is követendő példának tekintjük.

1981. július 2-án mély részvét mellett a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Debreczeny István